

Huguet, nou president de Sa Nostra

La Caixa d'Estalvis de Balears, Sa Nostra, ja té un nou president: el rector de la Universitat de les Illes Balears (UIB), Llorenç Huguet. Elegit màxim dirigent de l'entitat financera aquest 13 de gener, Huguet compatibilitzarà durant uns pocs mesos ambdós càrrecs.

Llorenç Huguet va ser elegit rector de la UIB el juliol de 1995, i va revalidar el càrrec el 1999. Per tant, el pròxim estiu, el juny segurament, el campus de la UIB viurà un nou procés electoral. Aquests pocs mesos Huguet mantindrà el càrrec universitari alhora que la presidència de la caixa, ja que considera que "no contradu el codi ètic [de Sa Nostra] perquè no hi ha voluntat de mantenir els dos càrrecs, és qüestió de molt poc temps".

Estabilitat i prudència. El ja nou president de la Caixa de Balears, Sa Nostra, fou elegit per pràctica unanimitat del consell d'administració de la caixa el passat dia 13: setze vots a favor i una sola abstenció. És un indicador fiable de la necessitat del consens que tenia l'entitat. Consens per aconseguir el que Huguet prometé com a marca de la seva presidència: "estabilitat i prudència". No debades, Sa Nostra ha passat els darrers anys enmig del debat polític i sotmesa a pressions partidistes i de tota mena. El fet que en l'actual legislatura política hagi tengut tres presidents ja ho diu tot.

Huguet va fer explícita la "confiança" en l'equip directiu de l'entitat i, sobretot, va manifestar la necessitat i la voluntat de "consens" amb totes les parts relacionades amb Sa Nostra per donar "tranquil·litat" a "l'entitat bancària més important de Balears" per tal que pugui afrontar els reptes immediats i de futur en el millor ambient possible per mantenir aquest lideratge bancari illenc.

Les reiterades manifestacions d'Huguet sobre la necessitat de "consens, tranquil·litat i estabilitat" s'entenen ben aviat si es té en compte la duresa dels darrers anys que ha viscut l'entitat.

A pesar que la caixa no és un òrgan polític, la representació, com en totes les altres caixes, a través d'ajuntaments i consells, fa que les majories polítiques institucionals s'hi notin. Tant l'assemblea com la comissió executiva tenen representació estamental: impositors, patrons (descendents dels fundadors), ajuntaments i consells insulars. És fàcil entendre, doncs, que quan s'han de renovar els representants, les majories de cadascuna de les institucions polítiques determinen una part considerable del poder dins la caixa.

Abans de les eleccions de 1999, el PP tenia un enorme poder polític a Balears. Tenia les majories de dos (Menorca i Eivissa-Formentera) dels tres consells i bona part dels ajuntaments. En el llarg període (1983-1996) d'hegemonia conservadora a les Balears res no alterà Sa Nostra... fins a l'últim tram. Va ser quan començà la inestabilitat que, ara, amb Llorenç Huguet, tothom espera que s'hagi acabat.

Els presidents. En l'últim tram del Govern de Jaume Matas (1996-99) el president de Sa Nostra era Joan Forcades. Aquest era militant del PP. Però no solament això. També era el president del comitè electoral. Durant tot el seu mandat a Sa Nostra el sindicat intern, liderat pel combatiu Bartomeu Mestre, va carregar sense descans contra el president, a qui acusava de polititzar excessivament el seu càrrec. No en va, en aquells anys tot escàndol políticofinancer (Bon Sossec, Túnel de Sóller, Brookerval...) implicava, amb més o menys intensitat, el nom de Sa Nostra, encara que fos indirectament. La proximitat electoral potser aconsellà desactivar un flanc que se li havia complicat

força al PP. També dins Sa Nostra es van acabar aixecant veus de cansament d'aquell continu protagonisme en raó d'afers estranys a l'entitat. Finalment, Joan Forcades va renunciar al càrrec. El substituï l'eivissenc Antoni Marí. El gir que Marí impulsà buscava clarament una major tranquil·litat de l'entitat. Però el seu mandat es veié interromput per la contesa electoral.

El 13 de juny de 1999 el PP perdía les majories polítiques als dos consells insulars que controlava, a més del Govern. Resultava evident que tot canviaria quan Sa Nostra hagués de triar nous representants a l'assemblea i altres òrgans. Marí així ho entengué i presentà la seva renúncia.

Aleshores s'havia de triar un nou president. Les majories començaren a funcionar. Les polítiques. I l'advocat Miquel Capellà va ser elegit president de la caixa. Però ja des de l'inici no fou del tot ben rebut. Nou dels setze vots del consell d'administració li donaren la presidència. Però els sis contraris foren un mal presagi. Capellà impulsà una presidència amb noves formes i entesa d'una manera diferent al que havia estat la tradició. Bàsicament perquè volia, i portava a terme, una presidència més executiva. Aquells sis vots contraris no canviaren. Al contrari. El flanc extern, polític, va fer la resta. El desembre de 2001 els dirigents del PP Jaume Matas –ja ministre– i el secretari general del partit, José María Rodríguez, llançaren una dura ofensiva verbal contra Capellà i el Govern per "polititzar" Sa Nostra. La tensió anava en augment cada setmana. Fins que, al cap de poc més d'un mes, Capellà considerà que havia de presentar una mena de moció de confiança, si bé no tenia per què fer-ho, al consell d'administració. I la perdé. Va dimitir.

En aquell moment es buscà un perfil per "tranquil·litzar" de manera definitiva l'ambient. Es trobà en Miquel Pocoví, que havia estat director de GESA (l'empresa de gas i electricitat de Balears). Era el febrer de 2002. Durant deu mesos, la presidència de Pocoví serví perquè Sa Nostra no estigués contínuament a l'ull de l'huracà. Però era un parèntesi. Calia buscar una solució que

Llorenç Huguet, rector de la UIB i, des del passat dia 13, president de la Caixa de Balears, Sa Nostra. La seva figura ha rebut el suport gairebé unànime del consell d'administració.

fos generalment acceptada. Que sorgís dels consensos externs –institucional i polític– i interns –impositors, patrons i directius.

El perfil del rector de la UIB, Llorenç Huguet, es va anar configurant com l'adient. De fet, Huguet ja havia fet quelcom molt semblant a la universitat després dels últims anys del rector Nadal Batle, tan convulsos com foren.

Huguet aconseguí calmar la UIB. Ara el repte és, potser, major. Però surt amb garanties: la pràctica unanimitat en la seva elecció com a president de Sa Nostra demostra el consens que suscita i la confiança en la seva capacitat per aconseguir l'estabilitat fa temps desitjada.

Miquel Payeras